

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΜΙΑ ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΔΑ 15ΟΥ ΔΙΩΝΟΣ

ΡΟΣΟΧΗ, κύριοι!... Πωλούμε τώρα μιά κρεββατοκάμδα τοῦ 15ου αἰώνος! Γνήσιο μυνέλο 'Αναγενήσεως! φώναξε δὲ κ. Ντελαζέ, δ γνωστός διεύθυντής τοῦ Δημοπρατηρίου.

—Πωλούμε μιά κρεββατοκάμδα 'Αναγενήσεως! ἐπανέλαβε δινατώτερα δ χρονής του, δρθιος πάνω στη μικρή ἔξεδρα. Με μεγάλη προσοχή, περιέργεια κι' ἐνδιφέρον, παρακολουθούσε τὴ δημοπρασία τοῦ πλήθος ποὺ πλημμύριζε τὴν αίθουσα τῶν παλαιστῶν. Ἐτέρες πολὺς καὶ καλὸς κόμος, γιὰ τὴν πώλησι τῆς ξακουστῆς ἐπιπλωσίας τοῦ πύργου τῶν Κριφτῶν Κάθε μέρα στὴ δημοπρασία καὶ δόκομσι μὲ συγκίνησι περιμένε τὴν ἔκδοσιν τῆς ἑξαριθμήσιος αὐτῆς δημοπρασίας.

—Μία κρεββατοκάμδα 'Αναγενήσεως, ἔξακολούθησε δ διευθυντής Δηλαδή διὰ διπλού κρεββάτου μὲ δόλα τὰ χρειάζει, γνήσια τοῦ αὐτῆς τῆς Ιδας ἑποκής, ἔνα γραφεῖο, ἔνα τραπέζι, μά κονσόλα μὲ καθρέφτη, ἔξι καθίσματα καὶ δύο πολυθρόνες... Ολαὶ σὲ ἀριστή κατάστασι...

—“Ολαὶ σὲ ἀριστή κατάστασι! ἐπανέλαβε σὰν ήχω δ ψηθός του.

Οι ζωγραφικοὶ πίνακες εἶναι μέσα σὲ κορνίζες ἀπὸ ἐλεφαντόδοντα λεπτοπάτης τέχνης! ἔξακολούθησε δ διευθυντής. «Ἐγοὺς γίνει πάνω σὲ σχέδια τοῦ μεγάλου Νταβίν απὸ τοὺς μαθητάς του... Τὰς χαλιὲς τοῦ τοχοῦ εἶναι δουλεμένα μὲ τὸ θελονάκι, σύμφωνα μὲ τὴν τεχνοτροπία τῆς ἑποκής... Σητούμε γι' αὐτά διακόπιες πενήντα χιλιάδες φράγκα!»

—Ζητούμε διακόπιες πενήντα χιλιάδες φράγκα!... Ξανάπει δ ψηθός... Διακόπιες πενήντα χιλιάδες... Ποιός προσφέρει μιὰ τιμή; Μιά δποιαδήποτε τιμή!

—Διακόπια φράγκα! είχε τὸ θάρρος τὸν φωνάξει ἔνα γεροντάκι, μὲ ἐμφάνιση πολαριστῶν τῆς ἑσχάτης ὑποστάθμης, καθισμένο στὸν πρώτο πάγκο.

—Ἐμπρός, κύριοι! συνέχισε δ ψηθός, χωρὶς νὰ προσέξει τὸ γέρο-παληταζή. —Τριάντα χιλιάδες! ακούστηκε τότε μιὰ γυναικεία φωνή.

—Ολοὶ γύρισαν πρὸς τὸ μέρος τῆς καὶ εἶδαν μιὰ πολὺ κομψὴ κυρία διὰ τριάντα ἑταῖρα, μ' ἔνα χαριτωμένη καπελάκι καὶ μὲ μπλε ταγύέρ.

—Ἡ κυρία αὐτὴ καθισμένη στὴ δεύτερη σειρά τῶν πάγκων, είχε τὰ χέρια της σταυρωμένα πάνω στην τσάντα της καὶ κύτταζε ἀποφασιτικά τὸν ψηθό τοῦ δημοπρατηρίου.

—Ἄς δρχισουμε λειποντὸν ἀπὸ τῆς τριάντα χιλιάδες, φώναξε ἕπιοντας.

—Τριάντα πάντες χιλιάδες! φώναξε δ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οίκου Γκάρτενχοκ...

—Σχράτα... Σχραταπέντε... Πενήντα... «Ἐξῆτα... Ούδοντα χιλιάδες! σημείωσε δ ψηθός στη σειρά, δειχνώντας μὲ τὸ σφυράκι του διαδόρους πλειοδότας.

—Ἐκατὸ χιλιάδες! εἶπε, μὲ τὰ δόντια σφιγμένα, ἡ κυρία μὲ τὸ πράσινο καπελάκι.

—Ἐγνε γιὰ λίγα λεπτά σιωπή.

—Ἐκατὸν εἴκοσι! Ἐκατὸν τριάντα! Ἐκατὸν σαράντα χιλιάδες! ἔξακολούθησε νὰ γαυγίζῃ δ ψηθός, παρακολουθῶντας τοὺς πλειοδότας που ἀνέβαιναν τὸ ποσόν.

—Ἐκατὸν ἔξηδες! Ἐκατὸν δύδοντα χιλιάδες!... φώναξε κι' δ διευθυντής, παρακολουθῶντας τὶς προσφορὲς τῶν πλειοδότων.

—Ἐμπρός, κύριοι, εἴπε κατόπιν. Ἐίναι φανερὸ πῶς δὲ κρεββατοκάμδα αὐτὴ δέλλει πολὺ περισσότερα. Ο κλητήρας νό κυκλοφορήση ἔνα κάθισμα δεῖγμα γιὰ νὰ πεισθοῦν οἱ κύριοι καλύτερα.

—Ολοὶ ἔσκυψαν μὲ ἀπλοτίσια πάνω ἀπὸ τὸ κάθισμα. Τὸ ψαχούλευσαν μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ ἐμβριθίσια κι' ἀνθρώποι ἀκόμα που δὲν εἶχαν πενήντα φράγκα στὴν τσάντα τους καὶ κουνοῦσαν μὲ δυσπιστία τὸ κεφάλι.

—Ἐκατὸν δύδοντα χιλιάδες!... ἐπανέλαβε δ διευθυντής, κυτάζοντας κατάσταση τὴν κυρία μὲ τὸ πράσινο καπελάκι. Ακούστηκε, μὲ τὸν κομψό μου; Ο κύριος προσφέρει ἐκατὸ δύδοντα χιλιάδες.

—Ἡ κομψή κυρία ἀντέπουσε μὲ δυσκολία τὸν δρωμέρο, άφεντας καὶ φρίγυοντας νευρικά τὴν τσάντα της, εἴπε:

—Διακόπιες χιλιάδες!...

—Διακόπιες χιλιάδες! ἐπανέλαβε θριαμβευτικά δ υπάλληλος οηκώνοντας τὸ σφυράκι του... Κανεὶς ἀλλος δὲν δινεὶ περισσότερος; Διακόπιες χιλιάδες! Ἐμπρός! Γρήγορα! Θά μετανόησετε! “Αλλος...

Τὸ σφυρί κατέβαινε κιόλας γιὰ νὰ ἐπικυρώσῃ μὲ τὸ καθιερωμένο χτύπμα του τὸ κλείσιμο τῆς ἀγορᾶς, διαν τὸν ποσό, που δὲν είχε διόλου μιλήσει δὲς ἐκείνη τὴ στιγμή, εἶπε μὲ ἀπάθεια:

—Διακόπιες δέκα χιλιάδες...

—Ολοὶ γύρισαν καὶ τὸν κύτταζαν μὲ θαυμασμό, ἐνῶ δη κομψή κυρία τοῦ βορρής μιάν δγυριμένη ματιά, σὰν νὰ τὴν είχε προσθέλει προσωπικῶς... Αταράχος δ κύριος ἐκείνος, νέος ἀτόκων καὶ μὲ πολὺ περιποιημένη ἐμφάνιση, φαινόταν ἀποφασισμένος νὰ μὴ σταματήσῃ σὲ κενὸ τὸ ποσόν. Ή κυρία δάγκωνε τὴν πάλη που γινόταν μέσα της, ηταν εύκολο νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὴν πάλη που γινόταν μέσα της, μεταξὺ τῆς ὑπερθρόλικῆς της ιδιοτροπίας καὶ τῆς λογικῆς...

—Ισως νὰ νικούσε στὸ τέλος η ιδιοτροπία τῆς κυρίας. “Ισως νὰ δινέθαξε τὸ ποσόν. Ακούστηκε δύμως ξαφνικά τὸ σφύριγμα του σφυρίου:

—Τά παίρνει δ κύριος... Τελείωσε!.. φώναξε δ υπάλληλος τοῦ Δημοπρατηρίου.

Κι' δινούγοντας τὴν πόρτα, ἔφυγε λυπημένη.

Ντελαζέ, ἀλλὰ προπονῶντας νὰ τὸ κρύψουμε, δημέρος δραχιστήρων. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ θρῶ μιὰ τέτοια κρεββατοκάμδα καὶ τώρα που τὴν ἀγόρασα μοῦ λέτε νὰ σᾶς τὴν παραγρήσω. Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλά.

—Θά σᾶς πηγρώσω ἀμέσως τὴν δέξια της. Είμαι, δημόσια μου, δέν είμαι ἐνώ ἔμπορος δραχιστήρων. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ θρῶ μιὰ τέτοια κρεββατοκάμδα καὶ τώρα που τὴν ἀγόρασα μοῦ λέτε νὰ σᾶς τὴν δινούνεις τὸν δινούνεις.

—Μά, κυρία μου, δέν είμαι ἐνώ ἔμπορος δραχιστήρων. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ θρῶ μιὰ τέτοια κρεββατοκάμδα ‘Αναγενήσεως διακόπιες χιλιάδες... Ο υπάλληλος δύμως, σὲ μιὰ στιγμή δισταγμού μὲ κέρδους μου, ἔκλεισε τὴν πώλη στὸ δινούνεις.

—Παράνομο, κυρία μου;

—“Ας ποῦμε, κάπως διπότομο. “Ἐπρεπε νὰ ρωτήσῃ καὶ νὰ διαναρωτήσῃ, δημόσια περιστασία μούλις δύσσασε σεῖς κάπι περισσότερο. Ξέρετε τὸ θά μοῦ πήτε: «Λυτούμαι πολύ, κυρία μους καὶ τὰ συνηθισμένα. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολὺ νὰ μοῦ τὴν δώσετε τὴν κρεββατοκάμδα αὐτὴ στὴν τιμὴν της ποσού μου... Αύτὸ δη δρίσκω σκανδαλῶδες, παρανόμοι!...

—Παράνομο, κυρία μου;

—Διακόπιες χιλιάδες! δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κρατῶντας στὸ χέρια του τὸ ἐπισκεπτήριο της μὲ τὸ δινούνεις ‘Κυρία Λετανέρη’, που δὲν τοῦ θύμιζε τὸ ποσότες ἀπολύτως, δ κ. Ντελαζέρο δέπτη την δγνωστη ἐπισκεπτρία.

—Κύριε, δρίσκως ἔκεινη, προσπαθῶντας νὰ κρύψῃ τὴν δραχιστήρη, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας ‘Αναγενήσεως διακόπιες χιλιάδες... Ο υπάλληλος δύμως, σὲ μιὰ στιγμή δισταγμού μὲ κέρδους μου, δέκλεισε τὴν πώλη στὸ δινούνεις τὸν δινούνεις.

—Διακόπιες δέκα χιλιάδες, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Αταράχος δ κύριος ἐκείνος, νέος ἀτόκων καὶ μὲ πολὺ περιποιημένη ἐμφάνιση, φαινόταν ἀποφασισμένος νὰ μὴ σταματήσῃ στὸν καλύτερο κόμον. Ποιός δέξερε; “Ισως νὰ δινούσουμε καὶ κοινὲς γνωριμίες...” Αν δὲν φοδουμώνται πολύ διδικτρίτη πάσσα στὸ δινούνεις τὸν διευθυντής τῶν γνωστῶν σας μὲ τὶς διευθυντής τῶν γνωστῶν σας.

—Μὲ τὸ πολὺ καλόκαρδο χαμόγελο δ κ. δημέρος δραχιστήρων. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ποιός δέξερε; “Αντης, δημόσια καὶ σεῖς διναριδόλωδες, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδετε πολύ, κυρία μου... Επέστρεψε τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Κατέβη τὸ ποσότες της προσφορές πολύτερο, δημέρος δραχιστήρων τῆς τέχνης της κρεββατοκάμδας. Απὸ καρῷ ἥθελα νὰ δινούσουμε, στὸν καλύτερο κόμον. Ε, λοιπόν, δηλαδή στούδ

„ΕΙΜΑΙ Ο ΠΙΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ”!..

Η συνέχεια έκ της σελίδος 545) πράξη μου, δημοσιεύων τή φωτογραφία μου κι' ό. Ανώτατος Σύνδεσμος τῶν Φιλαθρώπων Γυναικῶν, πού ἀπένειμε τὸν τίτλο τοῦ «πρόδροτος φιλαθρώπου».

πρώτου φιλανθρωπού».
Μέχρι πότε ταίτειώσω τις σπουδές μου στο Πανεπιστήμιο τοῦ Κόρινθου, θυμούμενος ἀπό τις φίλες μου, ἔβωσα πολυάριθμες φιλανθρωπικὲς παραστάσεις. «Οὐλὴ ἡ Ἀμερικὴ τῶρα κῆρες δ' ὄνοια μου κὶ πάπτεράς μου εἶγε γ' νει τοθόπλουτος καὶ τοῖς Ἀμερικανὸν θεωροῦσας ὑποκρέωτι τον' ὑγράφα τὰ προτότα τοῦ κινητοῦ. Τόν, δ' ὅποιος εἶχε δώσει τόσα λαπτήρια-τρόφι μεταξὺ του!

"Υστερά λοιπόν δέπτη αὐτούς τους θριάμβους μου, μαλίς πήρα τὸ δίπλωμα μου, ἔκανα μὲ τὸν ἐραστειχικὸν θίασον μου μᾶς τουρ-νή στὶς γειτονικὲς πολιτεῖες. Μὰ δυστυχῶς ή φέλες μου δὲν μπο-ροῦσαν νὰ ἔγκαττελθουσιν τὴν οἰκουέναι τους καὶ νὰ μ' ἀκο-λουθούσιαν στὴν μοτεύκινη ζωὴ μου. "Ετοι μάνγκασκητικαὶ μὲ λύ-τη μου νά τὶς πτωχωρισθῶ καὶ νὰ πάω μόνος μου στὸ Μπρα-νγούσι. "Ενας ἐπιχειρηματίας μοῦ εἶη προτείνειν ἔνα συμβόλαιο γιὰ τὸ θέατρο μου κὶ ἔγώ φυσικὰ δὲν δροῦθηκα τὴν πρόβασσον του. "Η λατρεία τῶν γυναικῶν τῆς Νέας Υόρκης τίνας κὶ ἔδι-πρέπει ἡ αἵτια τὶς ἐπιτυχίας μου. Κάθε ωράδα τὸ θέατρο την ἀ-σφυκτικῶν γενεύτω καὶ καθημειρινῶς λάθαναί ἔνα σωρὸ διωτικά γρύματα. "Ἐπειδὴ ξέρει τὴ ψυχολογία τῶν θεαταστῶν μου, ποτὲ δὲν τοὺς ιρωάνυτης τίτοτε, ἀλλὰ καὶ ποτὲ δὲν τοὺς τὸ πα-ραχωριόν. Ελεύσιος χλεύει δικαιαλογίες γιὰ νὰ μήν πάω στὴ ουνεύεται τους κὶ ἀφίνα κόθε μιὰ μὲ τὴν ἐπίλεκτη δῖτη ήταν ἡ μόνη γυναίκα ποὺ εἶνε συγκινήσει τὴν καρδιά μου. "Ετοι τὰ εἶναι πάντοτε καλὰ μαζύ τους. Στὸν κινηταιστροφόρο ἔτασσα γιὰ πρόπτη φορά μὲ τὴ ΤΣΟΔΑ Κρόσουφον. Ξυλιάμασα δὴτι ἐκεῖνὸν τὸν καρδιά εἶγα ἔρειν στὸ Χρήλιανον μόνο γάρ νὰ μένω τοιες μῆ-νες. Μάλι στὴ θλετεῖ: Τόσα μὲ γονιησούς ή λοιπὴ τὶς διδάσκαλη, ὁ-στε μέρη σημεῖα ἔνους πεπάσει διὸ γρονία κὶ ἀκόύων δὲν ἀπο-σαύσαι νὰ ἔγκαττελθουσι τὸν κινηταιστροφόρο γιὰ νά δεν επαναγυ-ρίσουν στὸ Μπράνγουσι. "Ετοι μάνγκασκητικαὶ νῦ κτιστοῦ μᾶς διωσιόνων βελ-λαρά στὸ Μπράνγουσιν καὶ ν' ἀφοσιωθῶ στὴν καινούργια ήση Λούιν καὶ στὶς νέες τρυφερές μου νωρωμαίες. Οἱ Ἀμερικανοὶ Κατί-λεινοι καὶ τὶς ἑπτάνες μου καὶ ποσπαθούν νῦ ιωδούς ωιστήνων, φο-ρίντας τὰ κατοικία ποὺ ποσοῦ κι' ἔνων κὶ ἀκολουθήσατας την-ταῦλο καὶ γούστο μου. Ωχρίτες τὴ ή τέλος λαπτούρη, Κενίτες κὶ ὁ σά-θυτοπος ποὺ λαυρήσητε τὴ ιιδά καὶ θεωρούμεταις διπ' θλες τὶς γυ-ναικῶν τοῦ Νέου Κόσμου δις ὁ πιὸ κομψός δάμοθρας τῆς "Αιγ-κρήνης!

Καθώς θλεπτεί λοιπόν έγινε δίκω νά την υπόπτωσην που δέν την διεθείται τέρο σα ταλάντο ήσυ, διαν ότι οπενθειδή κάναται παύ ποι ιδηί ένουν ά 'Αισιοκυμίνες, γιατί με θεωρούν τὸν πιό γονητευτικό κάνθρο του Νέαν Κάρπαθου'.

ΦΡΑΝΣΟ ΤΟΝ

ΜΙΑ ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑ ΤΟΥ 15ου ΑΙΩΝΟΣ

(Ἡ συνέχεια ἐκ τῆς σελ(δος 538)
μαρα; ήταν ἡ πρώτη φράσις ποὺ τοῦ εἶπε μὲ τὸ γοητευτικώτερο
γαιιύδελ τὸς

Ο Κ. Ντελασσός, λέγεται σασπισμένος, υπό περισσότερο συγκίτη την περί από τη διεισδύθη εμφάνιση της πτ. δεν μπόρεσε ν' ἀποκριθεί μέσως καὶ ή ωραία κυρία τὸν ἄφοις καὶ κάθοις σ' ζένος ἀντολήτικον νιθάνι. πλάξει σ' ἔναν δημιουργό κομψεύδεμενο...

Ἐθεούσας δόλικλησε, κάθε Κυριακή, ἡ Κ. Λετανέο, δλοι πιό γοντευτική κραζε πιό πικάντικη καὶ ποοκλητική—με τούς άλλους!—έκανε τὴν θεία ἐδόπιο σπὸν την Ντεγκόρο παύ, κάρισμα σώπα πο πασιονέμονος, πιό ποππάλισμένος μόλις ήξεινη ἐδούτανε κοπή του, κάτι το ποοσποθητίνε νά ωθιστο κι' ἔβλεψε πάντα με δηπεπίδια τὴν ὥρασια κυρία νά φεύγη ψυχρά διπό κοιτάζου.

Κατά τὴν Ἰωΐει, τέλος, θότερος ἀπὸ πέντε μηνῶν ἀδικιαφοίοις καὶ δημοκριτώμαστα τῆς πανύδιαιοσθενοῦς κυρίας εἶγε νάπει διδότηλα τὴν θεικήν του ναδίην, τὴν Ἰωΐειαν τοῦ πιεύσιασθενοῦς του· τὸν ὄντο τοῦ καὶ τὴν δοξεῖ του. Λέει Σοῦρος πρᾶξι ποιεύσινοντα πότε ήταν ἀράντιος ἡ Κιονιστική γιὰ νὰ τὸν Εραστή, γιὰ ν' ἐμπικρού- ση τὰ νομεπικά μέσατα της. Εποιεῖ καὶ νειλῆτα δογῆν ἐναντίον του. Κάθισται ἑπτάτελος διαδίπλια τὰ στοίβαντα ποτὸν καὶ πάλι Κιονιστική καταρράπη πάρα δὲν τοῦ ἀπόμενε παρὰ νὰ ὑποταχθῇ στὸν

—Αναπτή κυρία, της είπε, οκτώμηνα πολύ: Είναι πιό φιλοδ
νά στη παρουσιάστω την κρεβατοκάμαρα...όλλα με ξένα όρο...
—Ποιον; Λέγετε!

— Αύρια... μέ τά πάροτρα νείναι μαζί, όν και δὲν θυήκω στήν έδια
έπονη μὲ τὴν κρεβατοστοκάνησσα!

«Η κ. Αργανού σκέψθηκε ύσσα της: «Νά πού τό κατάλαβε
επιτέλους τό παληόπασίδο!» Και τοῦ διπάντησε φωναχτά, μὲ κά-
ποια συγκίνησι:

— Ἀροῦ ἱουνάκα ἔτσι μποϊ ν' ἀποτήπιν τὰ ἐπιπλα πού τό
οι ἀπίμινδ. είμαι ὑπονοεμιένην νά δευθῆ τοὺς ծους σας.
— Τότε λοιπόν, φύγωντες άλλα κατέβησαν στην

—ΤΟΤΕ ΑΠΟΤΟΝ ΦΩΝΑΣΕ ΜΠΛΩΜΑΤΑΣ Ή ΕΔΙΠΕΡΓΥΡΑΙΤΗ ΧΑΡΑ ΤΟ
ΧΕΡΙ ΤΟΝ Δ. Κ. ΝΤΕΖΕΝΟΣΔ. Ήνα, δύο, τρία!
—ΔΙΚΗ ΣΑΣ! ΦΩΝΑΣΕ Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΚΥΩΣΑ, ΘΑΞΟΝΤΑΣ ΤΟ ΛΕΠΤΟ
ΤΗΣ ΥΕΡΑΚΙ ΟΣΗΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΟΙ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΩΝ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΟΝ ΤΟΝ ΕΛΛΑΣ.

Τ' ΑΚΕΦΑΛΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΤΕΡΜΠΟΡΝ

(Η συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 549)
τῶν διστινυμικῶν, ἔπειτα στὴν παγίδα καὶ τὰ ώμολόγησε οὐλα:

— Ή Μάρθα, είπε στούς διστονικούς, ήταν διμορφο κοριτσιών, μένον λιγάκι δύσκολο. Ή πατέρας μου, λόγω της ήλικιας του δέδηκε στάφερέ νά την πείσει νά γίνει γυναίκα του, γι' αυτό διέθεσε νά μεταλλάξει γιά λογαριάσματο του. Είπα λοιπόν στη Μάρθα διά θυμούς έπειταλλαξμάτων μαζύ της και της ύποταχθήκαν διά θύμα την παπατρεύομένην διά θά γυνάτην φίλη μου. Έκείνη πίστεψε στά λόγια μου κι' από έκεινη τη μέρα ήταν πολύ καή μαζύ μου. Ο πατέρας μου έντυόταν, όρχειο νά ζητεί. Στην όρχεια μου δημιουργούσε ιστορίες γι' άσημαντες αίτιες και μ' απελλόδες διά θά με σκότωναν διά δέν έπων νά τόν δυσαρεστών. Έπειτα ζώμας μου έπιε έκειθαρα, διά τού λέρεσε ή Μάρθα κι' θύμη επέπει έγω νά ύπογωρώω. Τότε τού πρότεινα νά την πεισούμε να δεγχθεί νά γιν φίλη του. Κι' άληθεια, αυτή ή γυναίκα φαίνεται διά θίταν πάσα πολύ κουτή, γιατί τό δέχθηκε χωρίς πολλής δαπιρίσσεις. Μ' αυτή ή συμβιώσου δέν κράτησε και πολύ. Ο πατέρας μέρα με τή μέρα γίνονταν πιο διπτικτικούς και σα θαύμα διπάνου στη ζήτεια του σκότωσε την Μάρθα. Αναγκάσθηκα νά τόν θυσιόθων νά θάμωσουμε τό πώμα της, νά τό κάνουμε δέματα καί νά τό θάμωσουμε στό δάσος. Έπειτα διαδώσαμε διά ή ύποπτοτάσια ήας έμενε γιά νά νιντού στό σπίτι της. Κι' διοι μάς πρωτεύων. Και θά είπαστε έλευθεροι, διά αυτός διαπανεύοντας σκύλους δέν περινούσε από τό δάσος.

Καὶ πράντιματι, γάρ τος ἐπέστη τὸ σκυλλῆ, ἢ διπονομαῖς κατώπιον τὴν διατατίσιται αὐτὸν τὸ πτοποδάπεδον ἔγκλημα καὶ νάνοιλή τούς δυό δολοφόνους. Οἱ Μάντιοι Μάνιεροι κι' ὁ νυιός τοι κλείσθηκαν στὶς αὐλαὶς καὶ δέν τῷ δάμνησιν νά πληρώσουν μὲ τῇ ζωῇ τοὺς τὴν δολοφονία τῆς Μάσθας, Καστόπε.

ΟΤΑΝ ΕΡΘΟΥΝ ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ

(Ἡ συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 528)

λουδούδιο σχεδόν χωρίς πυκνά. Μηδέποτε γαλήνη κυρίεται πλη του πραγμάτου. Εφόσον μά νηγόνων μετά στον καθεδράριο μάς βιτανών από τό πρόσωπο του, τίς αντίθετος του, που γκρίζει του μεταλλά. Γιατί πατέρευτη μέ του φωνής νέων; ; Δέν ήταν καλύτερος νά μην αγαπήσει, πάσι φωνήντας έτσι κατά τὸν κλινόνιον νά γίνη γελούς στά μάτια του κόσμου; ; Απεναντίς, που πανομοιώδεστα νά είναιρα νά κάψη μά τάσσω κατά τόποις. Χωρὶς ανηγένεια, δέν κάροις της επιφωνίας του! Θι πρωτέας την λατούσι. Θά τοις πάντες! ; Τι πετα-ρότητε γεγάρι! ; Ας ζησταν τοπάλιστον εντυπωτικόν αιτοι οι νέοι, δέροι ήν τοις πέντεσ πει την ήματα απέντις της επιντας.

Μελαγχολιάς, μὲ καίστα παρέχεται, οὐδὲ τούτην τὴν τιμήν την τοιούτην, μὲ προγόνων αὐτοῦ καὶ πολιτών. Μιλούσαν, μικρούντων πονηρῶν τὰ μέτια τους, γὰρ τὰς διαφορές τους κατατίθεσι, γὰρ τὰς μεγάλες ἐπιτυχίες τους, γὰρ τὰς διφορές τους... Μὲ μάτις σιδηρούστοιτε ἀνθρώποις, πάλις ποιῶντας ἐν τοῖς πρόγενεσι καὶ βούλοντας τὰ ποτεῖς εἰς τὰς διαφορές τῶν αὐτῶν οἱ γελῶντες. Συναντωμένης διποικιλλήντης καταστῆται τοιούτην. Αὖτε εἰσερχεταις τίτοπτος. Σάπιστος μὲ ἔτι καί καίτοις περιφρονητική γ' αὐτοὺς τοῖς δυστηχουμένοις γένους, πάν — ποιὸς ξέποι — : — Ιωαννίστοισαν κάπανα γαστοῦ σ' οὐδὲ τὴν γένεσιν αὐτονότατη. Αἰσθανότας τον δικτύον του διαφερεστοῦ πολὺ ἀντόφετον γένεσιν αὐτονότατην.

K' δτοι μάτως τῶν φύτηρε :

—Δοκάν, Σιγμόντ, δὲν μᾶς λές καὶ σὺ τίτοτε; Σὺ δὲν έχεις ξωτες; Αποκοινώψεις; Εγώ διαφορίμενο χαμόγελο:

— "Ερωτες, σ' αυτή την ήλικια ... "Οχι, δχ... Είμαι τόσο νέος πωλητής!

ΠΩΣ ΠΡΟΔΙΔΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΝΟΧΟΙ

(Ἡ συνένεια ἐκ τῆς σελίδος 517)
πό 100 λέξεις. Ἐκ τῶν ἀπώλων οἱ 80 δὲν ἔχουν μάρκο σχέσιν μὲ
τὰ βγκλανς καὶ οἱ 20 θίνουν τὰ κύρια σημεῖα τοῦ. Ὁ ἀνακο-
νύμενος ποέτει ν' ἀπαντήσῃ μάλιστα σὲ κάθε ἑρώτην μὲ τὴν
ποιῶν λέξιν ποὺ περιουσία ἄπο τὸ ιων τοῦ. Ἔνας μάρκος, ἀπα-
ντήση μέσον σὲ 2 ½ δευτεραπόλεπτα σὲ κάθε τέτοια ζεῦγται. Ἔνας
δικαὶος ἔνοος στὶς ξεινήσεις ποὺ ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ βγκλανς,
θίνεται εἰς τὸ δύναντα νότινον μᾶτα ποτῷ τοῦ, κι' ἔτσι τὰ 2 ½ δευ-
τεραπόλεπτα περιενοῦνται κι' ὅντος προδιθέται.

Τέλος έγινον κατ' αὐτόδιο την «φιλολογίαν τῶν χωρατῶν». Βάπτη τὴν λένε οι «Αιγαίοικοι». Ο καπνούσιονεσ κάθεται στὴ μέση ἑνὸς διαιωνιοῦ, τοῖ δόποιοι οι τοῖνοι εἶνε σκεπασμένοι μὲ καρπόθετος. Τὸ βουνό πωτίζεται μὲ ἡλεκτοίκο, μὲ σινάπινη μήτρα τὸ πόδι ἀλλάζει, καὶ γονιστήται ποσάνιο, τὸ δάνυα. Μῆτρα οἱ καπνούσιονεσ δέν καταλαβαῖνειν αὐτὴ τὴν ἀλλοίαν. «Απὸ μὲν τοῖνοι τάτε τοῖ τούνου τοῖ γίνεται διάρροες ἐπονθίες, στὶς δόποις εἶνεν ὑπονοεῖνεν ὑπαπτήσην. Ο καπνούσιονεσ, μηνικά δὲν ἥνιολονει τὴν ἀλλάζειαν μὲ ἔξαφος βάπτει στὰς καρπότητα διτὶ εἶνεν κατάνλωμας ποσάνιον σὰν τὸ πάνωα τοῦ Αἰγαίους τοι (ἴει αἵτινες τοῖ πωτίσμοι) καὶ τότε τὸ χνείον κατ' δίνον νῦ τὸ ἀέλιον λιολογεῖται βλῆ τὸν ἄλλαχο!..

Κρατίνος Αἰγαίοις λόγοιν, οἱ «Αιγαίοικοι» ἔνονται διάρροες ἐπονθίες μεταβολίσιν, μὲ τὶς Ἀπογεις λόγουν πάντα τῇ γλώσσᾳ καὶ τῷ πειστασάρχοντων ἔνοχον.